

Jézus Urunk tanítása

2025. augusztus 1.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve megjelentetek, hogy egyek legyetek az ünnep jelenlétének szeretetében.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt¹, elsőként arról, hogy meg tudod-e nyerni önmagad számára a testvért a felebarátban, vagy pedig nem. És ehhez a megnyeréshez háromféle felajánlás van számotokra az *Evangelium* tanításában. Hisz arról van szó, hogy ha testvéreddel nem értesz egyet, akkor meg kell beszélgetek, hogy megnyerhessed önmagadnak. Hogyha testvéred hallgat rád, akkor megnyertek magadnak. De ha nem tudod megnyerni magadnak, akkor vigyél kettő vagy három személyt magaddal, mert a kettő személy tanítása a tanúságtételében és a három tanúsága a megnyerésében, akkor előre tudtok haladni és menni. De még, ha akkor sem tudod megnyerni testvéredet önmagad számára, akkor elviszed az imaközösséged elé, és ott mondod el a problémákat, és hogy ha az imaközösségre sem hallgat, akkor ugye azt mondtam, vagy vámos a bűnösségében, és pogány.

S ilyenkor van az a mai jelen életetekben, hogy egyre többen és többen így élitek az életet, nem törődve a felebaráttal, a testvérrel, a családdal, az emberiséggel, mindenki csak a saját maga igazát szeretné ráerőltetni a másik emberre még akkor is, mikor tudja, hogy nem helyes. Az ilyent hogy tudod meggyőzni, hogy meghallgasson, és ez által önmagába nézzen, és elgondolkodjon, hogy hogyan kellene cselekednie?

Az ilyen felebaráti testvérnek előre lehet mondani, hogy talán vámos, bűnös ember a pogányságában.

De az Atya az Ő szeretetében és Én, Jézus Krisztus Uratok a tanításomban mindig azt mondom: Meg kell próbálni az ilyen emberrel is a felebaráti testvériségben megtalálni a megfelelő hangot a felismeréshez. Mert ha ez nincs jelen bennetek, ha ti is csak arra törekszetek, hogy jelzőket aggassunk rája, és nem azon, hogy a béke felé tereljük, és rávezetni, hogy önmagunkba kellene belenézni, szívébe, lelkébe, hogy minden helyes az ő saját cselekedeteiben, a döntéseiben, amelyeket néha nevetve, nyíltan vállalja?

Mert a mai tanítás az felétek, hogy hogyan tudod megnyerni testvéredet a felebarátban, hogy rávezessed, hogy megmaradhasson neked a testvéri, felebaráti szeretet együttélésében, és ne csak a gyűlölet éltesse a minden-

¹ ti. Mt 18,15–20

napokban. Mert ebben a tanításban az van elmondva felétek, hogy először négyszemközt, utána hat- vagy több szemközt, s utána elviszed az ima-közösséged elé. És mikor már ott is rádöbbsz, hogy nem tudod megnyerni önmagad számára, mert ő kitart az ő cselekedetei mellett még akkor is, ha már valahol érzi, hogy talán nincs igaza, de nem akarja megváltoztatni. Erre mondja a *Szentírás* a tanításában felétek, hogy akkor, ha már nem tudod megnyerni önmagad számára, fogadd el, hogy vámos vagy pogány.

De itt folytatódott ugye a tanítás része, mert itt először a három részben lett ez felbontva, hogy először négyszemközt, hatszemközt, több szemközt próbáltatok rávezetni. Utána jön ugye, hogy: Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit megkötök a földön, megkötötten lesz a Mennyekben, s amit feloldotok a földön, az feloldott lesz a Mennyekben. De ha valakit nem tudsz megnyerni, ott nincsen feloldozás sem a földön, sem a Mennyben. Ő úgy éli az életét, hogy neki erre nincs szüksége.

S utána van még egy szakasza ennek a tanításnak, amelyben az van számotokra: Ha legalább ketten tudtok egyetérteni, és ketten együtt kértek a felajánlásban a Mennyei Atya felé, akkor az Atya meghallgat, és megadja számotokra, amire szükségetek van. S ekkor lehet boldogan mondani, hogy ahol ketten vagy hárman összeültök az Én nevemben, ott köztetek lehetek Én is, aki figyelhetlek benneteket, aki áraszthatom felétek a kegyelmeket, aki Fénye sugarával átölelhet benneteket, és ami által megtapasztaljátok, hogy „ha én hiszek és bízok a Szentlélek erejében, és bízok abban, hogy a Mester vagy Jézus Krisztus tanítása pont nekem szól, elragadom, szívembe zárom, s elindulok a változás útján, akkor várhatom azt, hogy segítséget nyújthat számomra a szeretet, kegyelem által”.

De ezeket meg kell élnetek, és fel kell ismernetek a testvéri felebarátban.

S a mai napban volt még egy tanítás számotokra, amely szintén nemcsak a tanítványaimnak, a főpapoknak és a nép véneinek szólt, hanem mindazoknak, most, ha csak az utolsó mondatra megyünk a tanításban, akkor hogy szólt ez felétek?

„Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak.”

Mert itt az a tanítás szólt felétek ugye a példabeszédben, mert sokszor példabeszédben adtam tanítványaimnak és a nép sokaságának a tanításokat, hogy a király menyegzőt tart fiának, és arra vannak meghívottak². Most nem mondom el végig számotokra a tanítást, amit már megadtam a Golgotán felétek. Most csak kiemelek belőle. És a menyegzőt a király, aki fiának akarja tartani, küldi a szolgákat, hogy a meghívottak értesüljenek róla, de azok nem akarnak tudomást venni. Másik szolgákat küld a meghívottakhoz, de azok ismét nem figyelnek, van, aki földjére megy, van, aki üzlete után néz, a többiek meg nekitámadnak a szolgáknak. Ekkor ugye a király erről tudomást szerez, és nagy haragra lobban, és kiadja, ekkor már nem a

² ti. Mt 22,1–14

szolgáknak, hanem seregének, hogy menjenek, szinte mondhatjuk azt, hogy tegyenek rendet. Mert ugye hogy van az? Hogy a gyilkosokat koncolják fel, a városokat pedig perzseljék fel. Mert a király haragra lobbant, mert a meghívottak nem hallgattak a meghívásra, és a meghívottak nem voltak méltóak, hogy elfoglalhassák azt a helyet, amely számukra elkészített.

Tehát a mai jelenben is a meghívás eljut a megnyitott szívű testvérekhez, és hogy ha felismerik, elfogadják, és a szerint cselekszenek. De aki nem megnyitott szívű, akinek nem szükséges ez a meghívás a menyegzőre, hogy ő ott meghívott legyen, akkor annak nincs helye elfoglalni a menyegzőn azt a helyet, amit előtte talán számára elkészítettek, mert szívében, lelkében nem úgy cselekedett, hogy felismerje ezt a különleges meghívást, s önmagába nézve, ha kell, változni, változtatni, és így elindulni a meghívásra, hogy részesévé válhassak.

De ugye ennek a tanításnak még vannak részei. Most menjünk az utolsó szakaszra, amikor a szolgák az útszélekről, az utakról összegyűjtöttek egyre többet a meghíváshoz, és elvitték őket a menyegzőre, és a lakodalmas ház megtelt velük. Ekkor ugye a király is elmegy, hogy szemügyre vegye a jelenlévőket. És látja, hogy közöttük jelen van egy olyan, aki nem menyegzős ruhában van. Ekkor a király ugye oda megy, és megkérdezi tőle, hogy:

– Barátom! Te hogy jöttél be? Hisz nincs rajtad menyegzős ruha.

De ő csak hallgat, lehajtott fejjel.

Ismételten megkérdezte a király. Mivel nem válaszolt, ezért kiadta a szolgáknak, hogy kötözzék meg kezeit, lábait, és dobják ki a külső sötét-ségbe, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz.

És itt van ez a bizonyos egy mondat, amivel szinte kezdtem: „Sokan a meghívottak, de kevesen vannak a választottak.”

Tehát a meghívottak ma lehetünk itt mindenki, akik eljöttek. A meghívást megkapjátok szívetekhez, lelketekhez. De hogy beengeditek-e ezt a meghívást, hogy működjön rajtatok, bennetek, és ha szükséges változni vagy változtatni, akkor engedelmeskedni, és ez által érezni, hogy „meghívottá váltam, és ezt a meghívást szeretném teljesíteni a megjelenésemben, mert valahol érzem szívemben, lelkemben, hogy öröm tölt el, hogy én meghívott lehettem”.

De oly kevesen tudják ezt felülírni önmagukban a felismerés által! És azok is akkor úgy cselekednek, mint akik nem vettek róla tudomást, nem hallgattak a meghívásra, nem jelentek meg, mert fontosabbnak találták a saját dolgaik elrendezését. Pedig a meghívó király, az az Atya, aki szinte a gyermekei felé fordulva a meghívást megadja. De a gyermekek nem voltak nyitottak rája, elsiklottak felette. Újra küld az Atya, mert az Atya ugye olyan, hogy szereti gyermekeit, szeretné megmenteni őket, még egyszer elküldi hozzájuk a másik szolgákat, hátha azokra hallgatnak. De azok mellett is elmennek, nagy részében, mert a saját dolgaik fontosabban, mint a király,

vagyis az Atya meghívása, és a többieknek nekimennek, összeverik, sőt, meg is ölik.

Ilyenkor az Atya látja, a gyermekeiben nincs úgy jelen a szeretet, a béke öröme a felismerésben, hogy Őt lehet, hogy azt mondták, a király hívja a menyegzőre, de a királyban jelen van a Mennyei Atya szeretete, a küldetés felétek a felismerés által, ami által örülni kell, hogy „lehetek meghívott, és akkor talán a választottak között foglalhatok helyet”.

Mert ugye, hogy fejeződött be a tanítás?

Sokan a meghívottak, és kevesen a választottak, vagyis azok, akik helyet foglalhatnak a menyegzőn a királyi asztalnál, vagyis érezni az Atya jelenlétének szeretetét és kegyelmét, amelyet gyermekei felé áraszt. Mert az Atya az Ő szeretetében szeretné gyermekeit tudni, de amikor az a gyermek nem fogadja el, nem foglalkozik vele, azokat az Atya is hagyja akkor, hogy menjenek a saját útjukon, és ha majd érzik, hogy nem jó helyen vannak, visszatérnek, nem kell könyörögni nekik, mert tudják, hogy „van visszaút, és visszatérhetek; ha kell, bocsánatot kérek, ha kell, megkövetek valakit, ha kell, érzem szívemben a szeretetet, és a szeretet jele által árasztom feléje, hogy nem jól cselekedtem előtte, de most már felismertem, hogy mi az én feladatom ebben a küldetésben”, amely küldetesként is van jelen a mindennap szeretete által. Hogy: „Igen, ne csak meghívott legyek, aki nem vagyok méltó, hogy ott helyet foglaljak, hanem választott is legyek, akinek megmutatják, hol foglalhatok helyet, és hol érvényesülhetek a mindennap szeretet-, kegyelme által”, amit az Atya a királyban áraszt felétek a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Lehet, hogy nem teljesen egyszerű a mai tanítás, de igyekeztem felétek úgy megadni, hogy felismerhető legyen, elfogadható legyen, és tudjátok mérlegelni, hogy te hova tartozol, hogy te a választott vagy, vagy a meghívott vagy. Mert a kettő között ugye van különbség. És tudni kell majd helyesen dönteni, hogy meghívott legyek, aki nem vagyok méltó a meghívás, menyegző elfogadására, hanem választott legyek, aki elfoglalhatom a helyemet, ahol szeretnék, hogy egyek legyünk.

De van ennek a tanításnak még egy szakaszrész, ami nem a mai napban hangzott el, hogy ne törekedjünk egy ilyen meghíváson az első helyeket elfoglalni, mert az nem biztos, hogy nekünk van oda készítve. Inkább foglaljam el a legutolsó helyet, és hogy ha majd a házigazda, a király, az Atya felismer, és akkor azt mondhatja:

– Barátom! Jöjj, te ne itt foglalj helyet, hanem ott elől, ami számodra elkészített.

Ugye, mennyivel más a felismerés a megkülönböztetésben, hogy ha engem az Atya hív, és helyez az első helyre. Nem önkényesen foglalom el azt a helyet, ami lehet, hogy nem az enyém, hanem másoknak van elkészítve. S ilyenkor szeretném a szeretet kegyelmét elfogadni, szívembe zárni, s

megengedni, hogy működjön rajtam, bennem, és változtasson a szeretet kegyelméhez, hogy ott lehessek én is a választottságomban a szeretet által.

Ennek reményében áradjon reátok ma kiválasztott Mária testvérem által áldásom. Töltse el szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme erősítsen, óvjon és védelmezzen, és segítsen benneteket odavezetni, hogy megnyerd önmagad számodra a testvéri felebarátot, és ne csak meghívottá váljál, hanem valóban választottá, hogy elfoglalhasd azt a helyet, amely számodra is elkészítettett a király, az Atya jelenlétében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Jézus Krisztus Urunk:

E hónap magyarságában, hogy hogy és miképpen szóljak felétek.

Ha figyeltétek ennek az évnek az elkezdésétől a golgotai és a bűnbánati tanításaimat, már megadtam számotokra sokféle formában a felismerő választ. De akik nem tudjátok felismerni, annak a mai nap sem tudok újat mondani, hisz kiválasztott Mária testvéretek ma elmondotta számotokra az ünnep jelenlétét, kegyelmét, ajándékát, szeretetét. Elmondta, hogy hogyan és miképpen vegyetek részt a fegyverrel, a *Szentolvasó imával*, és hogyan kérjétek a Királynő segítségét a mindennap jelenlétetekben. De erről már a tanításokban szoltam felétek és hozzátok, Így a mai nap csak azt mondom felétek: Nézzetek önmagatokba, és ha úgy látjátok, hogy szükségetek van nektek is egy kicsit még a változásra a felismerésben, soha nem késő elkezdni, és a szerint élni és cselekedni a kegyelem működése által a mindennapok jelenlétében. Mert néha érezni lehet a kegyelemnek a súlyát a szeretet által. De egyre sűrűbben lehet érezni a gyűlölet hatalmát, mert a hatalomra akarnak törni.

Ma csak annyit emelek ki, amiről Mária testvér beszélt felétek, hogy ezt érdemes megjegyeznetek, és önmagatokba zárni, ahogy már az évek folyamán megadtam számotokra: Ne akarjatok lent maradni, mert onnan nagyon nehéz elindulni, ha nem küszködtök fölfele. De mikor elindulsz fölfele, akkor pedig ne törekedj a legmagasabb szintre, mert akkor úgy érzed, hogy minden a tied, és csak te uralkodhatsz, te parancsolhatsz, és mindenkit magad alá rendelsz. Mert onnan csak egy pici-pici mozdulat ne úgy alakuljon, nagyot lehet esni ismét lefele, hogy szinte úgy érzed, összetörtél, és már nincs erőd a felálláshoz.

Maradj a közép szinten, mert onnan, ha egy kicsit lejjebb is csúszol, mindig van annyi erőd, hogy elinduljál törekedni fölfele. És ha kicsit fölőbb

mész, akkor nem elfelejteni, hogy hol voltál, és hogy jutottál oda, és mi a te cselekvésed a küldetésed elfogadása révén.

Mert ha ezeket elfelejtitek, úgy érzitek, hogy szinte enyém a világ, mert a mai jelenben ezt sokszor hallhatjátok: „Mit nekem egy másik ember mondata, tanácsa, javaslata?! Hát ő alárendelt nekem. Csak nem én fogok rá hallgatni?!”

Akkor hogyan várjátok, hogy előre haladjatok?

Ezért a mai nap ismételten e tanítás után is ezt mondom nektek: A szentolvasót a kezeitekbe veszitek, ebből nincsen kár, nem veszed el másik ember életét, nem alázod meg, hanem ezzel a fegyverrel változtathatsz, rávezethetsz a szeretetre, a felismerésre, rávezethetsz, hogy önmagába nézzon, és gondolkodjon el, hogy minden helyes a cselekedeteiben, vagy megálljt parancsoljon, és elgondolkodjon a bensőjében, hogy hogyan és miképpen kellene cselekednie a *Szentolvasó ima* révén. Mert ebből nem golyók röpködnek a másik ember felé – ebből a szeretet, az öröm, a béke, a megbocsájtás és a türelem áradhat. És ha ezeket befogadjuk, és megengedjük, hogy működjön rajtunk és bennünk, akkor készen állunk a szükségben a változásra.

Így a mai napon e ünnepek részében ezt adom számotokra, és lehet elmélkedni az év eleje óta, amiket megadtam már felétek.

Jelen lévő testvérek:

Köszönjük!